

Sibiu (Glossă)

Flavius

În orașu-n care turnuri stau de veghe lângă porți
Străjuit de ziduri groase cum țarmu'-nalt o mare
De se sparge-n ceasuri timpul și în clopote la morți,
Se adună de pe margini rotund în piața mare.
Trec pe strada cetății unde turnuri se înclină
Călători grăbiți prin vreme,voiajori fără statut
Toate deopotrivă în prusacă disciplină
Să îți faci un drum prin umbre fără să fi abătut.

Stai cu gândurile treze străbătând piața Huet
O incintă fortificată în orașul de sus
Unde un menestrel cântă pățimaș un menuet
Cu tot farmecul baroc ce în istorie s-a dus.
Varsă lacrimi o domniță de la geamuri de palat,
Târgoveții o salută printr-un gest dictat de sorți
Și ea le răspunde simplu, scap'-un semn mai voalat
În orașu-n care turnuri stau de veghe lângă porți.

Seara-i o întreagă taină pe un pod de clevetiri
Unde totul se dezbate mai în șoaptă după rang,
Tot ce afli arde iute, nici n-ai cum să mai respiri
Noaptea vine-ntunecată de pe-al trecerilor gang.
Lumea e pestriă-n fapte ca si-n gândurile noi,
Turnul sfatului privește c-un ochi de-nfrigurare
Cum se nasc fapte semețe și dispar din burg apoi
Străjuit de ziduri groase cum țarmu'-nalt o mare.

De pe laturi largi, sărace unde stau cei din plebe
Pe pasajele cu scări urcă greu până-n cetate
E trist peisajul optic, nimeni n-o să-i întrebe
Cum se zbat și cum trăiesc în atâta nedreptate.
Știi că viața este dură într-un ev mediu anost
Ce-și cară veacul ca apa în găleți fără de torți
Și trăiește azi pe mâine fără niciu adăpost,
De se sparge-n ceasuri timpul și în clopote la morți.

De la Catedrala gotică-n jos la Ursuline
Între ziduri strânge cercul pe cei mari și prea bogați
Se duce pe pustie în ambiții masculine
Cu averea drept dovadă de putere subjugați.
Rămâne cum a mai fost în veacurile din urmă
Unitatea dă gustul la patricieni c-o sare,
Ca să păstorești bine ai nevoie de o turmă

Se-adună de pe margini rotund în piața mare.

Rupți de pofte, de intrigi și alte porniri hulpave
Mulți voit-au să se-nfrupte din al burgului prinos,
N-au îndrăznit s-o facă cei cu forțele firave
Deși amenințau sălbatic c-un aer dușmănos.
De pe acoperișuri cu ochii mari de pisică
Orice mișcare o văd de-i lună nouă ori plină,
Dregătorii la taclale servind des una mică
Trec pe strada Cetății unde turnuri se înclină.

Pe a timpului risipă mulți s-au pierdut cu firea,
Dar străjeri la posturi n-au lăsat timp de izbândă,
N-au avut o clipă moartă, să le scape privirea
Au stat pe metereze niciun somn să nu-i cuprindă.
Astfel burgul pregătit n-a fost cucerit vreodată
Și-n tre zidurile sale a-nflorit și ținut scut
Bir să nu dea nimănui și-n uitare să nu cadă,
Călători grăbiți prin vreme, voiajori fără statut.

Ucenici, calfe, meșterii breslelor de ev mediu
Au dus faima meseriei din răsărit la apus,
Tot ei au ferit burgul de pericol și asediu
Chiar și turcii l-au ocoilt, fără să fie supus,
Prins-a înflori și mintea-n școli de-nvățătură
În domenii înalte cu-nțelegere deplină,
Să nu rămână-n urmă de-a istoriei trăsură
Toate cer deopotrivă o prusacă disciplină.

Dar unde fost-au românii, întrebi fără măsură,
Ori au stat muncind prin preajmă ca oieri și ca iobagi?
Cu Cibinul făceau schimb de invidie și ură
Aducând cu prisosință o istorie-n desagi.
Și cum totul se amână doar până la o vreme,
Se privește înainte pentru ce-i de străbătut,
Nimic nu te oprește din visurile supreme,
Să îți faci un drum prin umbre fără să fi abătut.

Să îți faci un drum prin umbre fără să fi abătut
Toate deopotrivă în prusacă disciplină,
Călători grăbiți prin vreme, voiajori fără statut
Trec pe strada Cetății unde turnuri se înclină.
Se-adună de pe margini mai rotund în piața mare,
De se sparge-n ceasuri timpul și în clopote la morți,
Străjuț de ziduri groase cum țarmu'-nalt o mare
În orasu-n care turnuri stau de veghe lângă porți.